

Tarpvalstybinio bendradarbiavimo teisėsaugos srityje stiprinimas ES

2013 m. spalio 10 d. Europos Parlamento rezoliucija Tarpvalstybinio bendradarbiavimo teisėsaugos srityje stiprinimas ES. Priemo sprendimo įgyvendinimas ir Europos keitimosi informacija modelis (2013/2586(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 7 d. Komisijos komunikatą „Bendradarbiavimo teisėsaugos srityje stiprinimas ES. Europos keitimosi informacija modelis (EKIM)“ (COM(2012)0735),
  - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 7 d. Komisijos komunikatą dėl 2008 m. birželio 23 d. Tarybos sprendimo 2008/615/TVR dėl tarpvalstybinio bendradarbiavimo gerinimo, visų pirma kovos su terorizmu ir tarpvalstybiniu nusikalstamumu srityje (Priemo sprendimo), įgyvendinimo (COM(2012)0732),
  - atsižvelgdamas į Stokholmo programą, Vidaus saugumo strategiją ir ES vidaus saugumo informacijos valdymo strategiją,
  - atsižvelgdamas į savo 2012 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos vidaus saugumo strategijos¹,
  - atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 87 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į klausimą Komisijai „Tarpvalstybinio bendradarbiavimo teisėsaugos srityje stiprinimas ES. Priemo sprendimo įgyvendinimas ir Europos keitimosi informacija modelis (EKIM)“ (O-000067/2013 – B7-0501/2013),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį ir 110 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi Stokholmo programa pripažįstamas darnesnių ir tvirtesnių skirtingų priemonių, skirtų informacijai rinkti, tvarkyti ir keisti ja tarp teisėsaugos institucijų ES siekiant stiprinti ES piliečių saugumą, poreikis;
- B. kadangi Vidaus saugumo strategija raginama plėtoti visapusišką keitimosi informacija modelį;
- C. kadangi keitimasis informacija apie tarpvalstybinio masto nusikalstamą veiklą yra teisėsaugos institucijų bendradarbiavimo ES pagrindas ir tai yra ypač svarbu vidinių sienų kontrolės neturinčioje erdvėje; kadangi tarpvalstybinio masto nusikaltimų ES daugėja, veiksmingo ir saugaus teisėsaugos institucijų keitimosi informacija poreikis, laikantis duomenų apsaugos ir pagrindinių teisių, tampa dar svarbesnis;
1. pastebi, kad komunikatais apžvelgiamos skirtingos egzistuojančios tarpvalstybinio keitimosi informacija tarp teisėsaugos institucijų ES priemonės ir kanalai; mano, kad dabartinė skirtingų priemonių, kanalų ir įrankių visuma yra sudėtinga bei išskaidyta, todėl

---

¹ OL C 264 E, 2013 9 13, p. 1.

priemonės ES lygiu yra panaudojamos neveiksmingai, o demokratinė priežiūra yra nepakankama, kai kuriais atvejais pastebimas ir veiklos bei prieigos suteikimo vilkinimas;

2. ragina Komisiją išanalizuoti ES ir nacionalinės teisės aktus, įskaitant (dvišalius) tarptautinius susitarimus, kuriais reglamentuojamas tarpvalstybinis keitimasis teisėsaugos informacija; pritaria Komisijai, kad norint įvertinti realią priemonių vertę reikalingi reikšmingesni statistiniai duomenys, ir ragina atlikti nepriklausomą turimų keitimosi informacija tarp ES teisėsaugos institucijų priemonių išorinį vertinimą, siekiant išmatuoti jų poveikį;
3. remia Komisijos rekomendacijas dėl turimų priemonių ir kanalų supaprastinimo (standartinis Europolo kanalo panaudojimas ir nacionalinio vieno bendro informacinio punkto sukūrimas) bei dėl mokymų gerinimo ir informuotumo didinimo tarpvalstybinio keitimosi informacija srityje; tačiau yra nusivylęs dėl to, kad Komisija nepateikė ambicingesnės ir į ateitį orientuotos vizijos, ką padaryti buvo raginama Stokholmo programoje bei Vidaus saugumo strategijoje, o tai galėtų tapti politinių diskusijų dėl teisėsaugos institucijų dalijimosi duomenimis ES formavimo ir optimizavimo pradžia, užtikrinant patikimą duomenų apsaugos ir privatumo lygmenį; primygtinai ragina Komisiją pateikti tokią viziją, sukuriant tinkamus ES teisėsaugos institucijų keitimosi informacija pagrindus, paremtus tokiais principais kaip būtinumas, proporcingumas, veiksmingumas ir atskaitomybė, įskaitant tinkamą prieigos principo įvertinimą bei atitikmenų koncepciją;
4. kviečia Europos komisiją siekiant daugiau veiksmingumo išnagrinėti galimybę automatizuoti rankiniu būdu vykdomas procedūras, kuriomis įgyvendinamos naudojamos priemonės, pagal Keitimosi informacija ir duomenų apsaugos darbo grupėje kelių valstybių narių atliktų tyrimų rezultatus, ir apsvaistyti galimybę taikyti bendrą keitimosi informacija formatą, kad būtų pagreitintas užklausa, į kurias buvo atsakyta teigiamai, apdorojimas;
5. atkreipia dėmesį, kad skirtingomis tarpvalstybinio keitimosi teisėsaugos informacija priemonėmis, įskaitant tarpvalstybinės prieigos prie nacionalinių duomenų bazių suteikimą, sukuriamas „išskaidytas“ ir neaiškus duomenų apsaugos režimas, dažnai paremtas mažiausiais bendrais reikalavimais ir nevientisu požiūriu; šiuo klausimu pakartoja savo poziciją, pagal kurią siūlomą Duomenų apsaugos direktyvą reikėtų patvirtinti kuo greičiau;
6. ragina Komisija siekiant sutvirtinti ir tobulinti keitimosi informacija modelį imtis priemonių, skirtų veiksmingai sistemai užtikrinti, taip pat duomenų apsaugos tikslais, kaip tai nurodyta Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno (EDAPP) nuomonėje, pasitelkiant pasiūlyme dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europolo ir panaikinančio Sprendimą 2009/371/TVR pateiktą orientacinį pagrindą;
7. pastebi, kad vis daugiau valstybių narių Priumo sprendimas tapo įprastine priemone, taikoma tarpvalstybinio masto policijos bendradarbiavimo srityje ir tiriant nusikaltimus; apgailestauja, kad kai kuriose valstybėse narėse įgyvendinant Priumo sprendimą gerokai atsiliekama; pritaria Komisijai, kad priemonių nereikėtų vystyti toliau, kol nebus visapusiškai įgyvendintas Priumo sprendimas; ragina atitinkamas valstybes nares visapusiškai ir tinkamai įgyvendinti Priumo sprendimą, kad jį būtų galima panaudoti visu pajėgumu;

8. atkreipia dėmesį, kad Priemo sprendimas buvo patvirtintas buvusio trečiojo ramsčio srityje, o jam įgyvendinti trūksta tinkamos Parlamento demokratinės priežiūros ir kontrolės; ragina Komisiją neatidėliojant pateikti pasiūlymus, kuriais egzistuojančios tarpvalstybinio policijos bendradarbiavimo priemonės, patvirtintos buvusio trečiojo ramsčio srityje – Priemo sprendimas ir Švedijos iniciatyva – būtų įtrauktos į teisinį Lisabonos sutarties pagrindą;
9. primena, kad bendri Europos policijos mokymai prisideda sutvirtinant policijos pajėgų tarpusavio pasitikėjimą, taigi pagerina keitimąsi informacija ir tarptautinį bendradarbiavimą, todėl jie turi išlikti ir būti skatinami;
10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių parlamentams.